

Datum van
inontvangstneming

:

05/08/2021

Zaak C-393/21**Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

28 juni 2021

Verwijzende rechter:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litouwen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

23 juni 2021

Belanghebbende en verzoekster tot cassatie:

Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Verzoekster en andere partij in de cassatieprocedure:

Arik Air Limited

Voorwerp van het hoofdgeding

Het hoofdgeding betreft de wettelijke bepalingen die van toepassing zijn op de opschorting van een tenuitvoerleggingsprocedure wanneer in de lidstaat van oorsprong een geschil is ontstaan over de geldigheid, de uitlegging en de toepassing van een Europese executoriale titel.

Voorwerp en rechtsgrondslag van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging en toepassing van artikel 23 van verordening nr. 805/2004 en van artikel 36, lid 1, en artikel 44, lid 2, van verordening nr. 1215/2012; artikel 267, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU).

Prejudiciële vragen

- 1) Op welke wijze dient de term „buitengewone omstandigheden” in artikel 23, onder c), van verordening nr. 805/2004 te worden uitgelegd in het licht van de doelstellingen van verordening nr. 805/2004, waaronder de doelstelling

om de tenuitvoerlegging van beslissingen van lidstaten sneller en eenvoudiger te maken en om het recht op een eerlijk proces doeltreffend te waarborgen? Welke beoordelingsbevoegdheid hebben de bevoegde instanties van de lidstaat van tenuitvoerlegging bij de uitlegging van de term „buitengewone omstandigheden”?

- 2) Dienen omstandigheden, zoals in casu aan de orde, die verband houden met een gerechtelijke procedure in de lidstaat van oorsprong waarbij uitspraak wordt gedaan over de vernietiging van de beslissing op grond waarvan een Europese executoriale titel is afgegeven, als relevant te worden beschouwd bij de totstandkoming van de beslissing over de toepassing van artikel 23, onder c), van verordening nr. 805/2004? Aan de hand van welke criteria dienen de beroepsprocedures in de lidstaat van oorsprong te worden beoordeeld en in hoeverre dienen de bevoegde instanties van de lidstaat van tenuitvoerlegging de in de lidstaat van oorsprong lopende procedure in aanmerking te nemen?
- 3) Welk onderwerp moet worden beoordeeld bij de beslissing over de toepassing van de term „buitengewone omstandigheden” in artikel 23 van verordening nr. 805/2004: moet een beoordeling worden gemaakt van de invloed van de betreffende omstandigheden van het geschil wanneer in de lidstaat van oorsprong een rechtsmiddel is ingesteld tegen de in de lidstaat van oorsprong gegeven beslissing, moeten de mogelijke voordelen of nadelen van de betreffende maatregel als bedoeld in artikel 23 van de verordening worden onderzocht, moet de economische draagkracht van de schuldenaar voor de uitvoering van de beslissing worden onderzocht of moeten andere omstandigheden worden onderzocht?
- 4) Kunnen op grond van artikel 23 van verordening nr. 805/2004 verschillende in dat artikel genoemde maatregelen gelijktijdig worden toegepast? Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord, op welke criteria dienen de bevoegde instanties van de lidstaat van tenuitvoerlegging zich te baseren bij de totstandkoming van hun beslissing over de gegrondheid en evenredigheid van de toepassing van verschillende van die maatregelen?
- 5) Dient de regeling van artikel 36, lid 1, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken te gelden voor een in de lidstaat van oorsprong gegeven beslissing over de schorsing (of opheffing) van de uitvoerbaarheid, of geldt een regeling die vergelijkbaar is met die van artikel 44, lid 2, van die verordening?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (PB 2016, C 202, blz. 389).

Artikel 1, artikel 5, artikel 10, lid 1, artikel 20, lid 1, en artikel 23 van verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen (PB 2004, L 143, blz. 15; hierna: „verordening nr. 805/2004”).

Artikel 36, lid 1, en artikel 44, lid 2, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2012, L 351, blz. 1; hierna: „verordening nr. 1215/2012”).

Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (PB 2001, L 12, blz. 1; hierna: „verordening nr. 44/2001”).

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Artikel 13, met als opschrift „Europese executoriale titel” van de Lietuvos Respublikos civilinį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinėseisės aktų įgyvendinimo įstatymas (Wet van de Republiek Litouwen inzake de uitvoering van Unierechtelijke en internationale wettelijke maatregelen betreffende civiele procedures), bepaalt in lid 3:

3. Beslissingen, door de rechter goedgekeurde schikkingen en authentieke akten ten aanzien waarvan een Europese executoriale titel is verstrekt, gelden als uitvoerbare akten. Zij worden overeenkomstig de in deel VI van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen opgenomen bepalingen ten uitvoer gelegd voor zover in [verordening nr. 805/2004] en in deze wet niet anders is bepaald.

Artikel 18, met als opschrift „Opschorting of beperking van de tenuitvoerlegging van beslissingen”, van die wet bepaalt in lid 3:

3. De besluiten als bedoeld in artikel 23, aanhef, onder c), van [verordening nr. 805/2004] worden genomen door een bevoegde gerechtsdeurwaarder in de plaats waar de beslissing of de authentieke akte ten uitvoer wordt gelegd.

Artikel 625 van het Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas (wetboek van burgerlijke rechtsvordering van de Republiek Litouwen; hierna: „Rv”), met als opschrift „Uitstel van tenuitvoerleggingsmaatregelen, opschorting van tenuitvoerleggingsprocedures, teruggave van een executoriale titel”, bepaalt in lid 1:

1. Een gerechtsdeurwaarder die een executoriale titel ten uitvoer legt, kan overeenkomstig de in dit wetboek vastgestelde procedure, ofwel op eigen initiatief ofwel op verzoek van de betrokkenen bij de tenuitvoerleggingsprocedure, overgaan tot uitstel van tenuitvoerleggingsmaatregelen, tot opschorting van de

tenuitvoerleggingsprocedure of tot teruggave van de executoriale titel aan de partij die om tenuitvoerlegging verzoekt.

Artikel 626 Rv, met als opschrift „Verplichte opschorting van tenuitvoerleggingsprocedures en verplichte schorsing van tenuitvoerleggingsmaatregelen”, luidt als volgt:

1. Een gerechtsdeurwaarder dient de tenuitvoerleggingsprocedure op te schorten in de volgende gevallen:

1) bij overlijden van de schuldenaar of van degene die om tenuitvoerlegging verzoekt evenals na de reorganisatie of de liquidatie van de rechtspersoon die de schuldenaar is of de partij is die om tenuitvoerlegging verzoekt, indien overname van rechten en verplichtingen, gelet op de rechtsverhoudingen, mogelijk is;

2) indien de schuldenaar niet langer handelingsbevoegd is;

3) indien tegen de schuldenaar een insolventie- of herstructureringsprocedure is ingesteld. [...]

4) indien een bank of de Centrinė kredito unija (Litouwse centrale kredietcoöperatie) ten aanzien van de schuldenaar een beperking van activiteiten (moratorium) heeft afgekondigd;

5) indien de gerechtsdeurwaarder een schikking heeft ontvangen die is aangegaan door de schuldenaar en de partij die om tenuitvoerlegging verzoekt;

6) ingeval de termijn voor het instellen van beroep is verlengd indien de beslissing waarvan beroep (met uitzondering van beslissingen die uitvoerbaar bij voorraad zijn) de grondslag voor de afgifte van de executoriale titel vormde.

[...]

Artikel 627 Rv, met als opschrift „Recht om tenuitvoerleggingsprocedures op te schorten of om tenuitvoerleggingsmaatregelen uit te stellen”, luidt als volgt:

Een gerechtsdeurwaarder kan een tenuitvoerleggingsprocedure geheel of gedeeltelijk opschorten dan wel tenuitvoerleggingsmaatregelen uitstellen in de volgende gevallen:

1) in geval de partij die om tenuitvoerlegging verzoekt daar schriftelijk om verzoekt;

2) in geval van ernstige ziekte van de schuldenaar, mits geen sprake is van een chronische ziekte, na ontvangst van een verklaring van een medische instelling;

3) in geval van opname van de schuldenaar in een ziekenhuis;

4) indien is aangekondigd dat de schuldenaar wordt gezocht (artikel 620 van dit wetboek);

5) in geval van een ontruimingsprocedure, indien de schuldenaar of een van zijn gezinsleden ziek wordt, mits geen sprake is van een chronische ziekte, na ontvangst van een verklaring van een medische instelling;

6) indien de rechter het dossier van de tenuitvoerleggingsprocedure heeft opgevraagd en ontvangen;

7) indien de schuldenaar of de partij die om tenuitvoerlegging verzoekt krachtens de bepalingen van de Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymas (wet van de Republiek Litouwen inzake financiële duurzaamheid) betrokken is bij de reorganisatie van een entiteit in de financiële sector.

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 In een tenuitvoerleggingsprocedure legt een in Litouwen werkzame gerechtsdeurwaarder een beslissing van het Amtsgericht Hünfeld (rechter in eerste aanleg Hünfeld, Duitsland) van 14 juni 2019 ten uitvoer. Op basis daarvan zijn een executoriale titel d.d. 24 oktober 2019 en een bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel d.d. 2 december 2019 afgegeven in verband met de invordering van een schuld van 2 292 993,32 EUR van de schuldenaar, Arik Air Limited (verzoekster in eerste aanleg), ten behoeve van de partij die om tenuitvoerlegging verzoekt, Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH (belanghebbende en verzoekster tot cassatie).
- 2 De schuldenaar, Arik Air Limited, heeft het Landgericht Frankfurt am Main (rechter in tweede aanleg, Frankfurt am Main, Hessen, Duitsland) verzocht om intrekking van het bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel d.d. 2 december 2019 en om beëindiging van de tenuitvoerlegging. Zij stelde dat het bewijs van waarmerking onterecht was afgegeven omdat de processtukken van het Amtsgericht Hünfeld (rechter in eerste aanleg Hünfeld, Hessen, Duitsland) niet naar behoren aan haar waren betekend, waardoor zij de termijn voor het indienen van hoger beroep niet had gehaald. Bij beslissing van 9 april 2020 heeft de rechter in tweede aanleg bepaald dat de tenuitvoerlegging van de executoriale titel d.d. 24 oktober 2019 zou worden opgeschort indien Arik Air Limited een borgsom van 2 000 000 EUR zou betalen. Anders kon het verzoek om de tenuitvoerlegging op te schorten niet worden ingewilligd, omdat de schuldenaar niet had aangetoond dat de executoriale titel onterecht was afgegeven.
- 3 De schuldenaar, Arik Air Limited, heeft de gerechtsdeurwaarder verzocht om opschorting van de tenuitvoerleggingsprocedure in de Republiek Litouwen totdat de rechter in Duitsland een definitieve procedurele beslissing heeft gegeven over zijn vordering tot intrekking van het bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel en tot beëindiging van de tenuitvoerlegging. De civiele zaak is thans nog in hoger beroep aanhangig voor de Duitse rechter.

- 4 De gerechtsdeurwaarder weigerde om de tenuitvoerleggingsprocedure op te schorten, aangezien de artikelen 626 en 627 Rv niet de procedurele mogelijkheid bieden om de tenuitvoerlegging van een definitieve beslissing op te schorten op de grond dat bij een rechter in de lidstaat van oorsprong vorderingen tot intrekking zijn ingesteld.
- 5 Bij beslissing van 11 juni 2020 heeft de Kauno apylinkės teismas (districtsrechter Kaunas, Litouwen), waar beroep in verband met die weigering was ingesteld, dat beroep verworpen. Die rechter verklaarde dat de vordering van de schuldenaar reeds door een rechter in de lidstaat van oorsprong bij beslissing van 9 april 2020 was afgehandeld en dat hij derhalve niet bevoegd was daarvan kennis te nemen.
- 6 Bij beslissing van 25 september 2020 heeft de Kauno apygardos teismas (regionale rechter, Kaunas, Litouwen), de in tweede aanleg bevoegde rechter, de beslissing van de rechter in eerste aanleg vernietigd, het beroep van Arik Air Limited toegewezen en bepaald dat de tenuitvoerleggingsprocedure moest worden opgeschort totdat alle vorderingen van verzoekster waren getoetst in een definitieve beslissing van de bevoegde Duitse rechter. De rechter in tweede aanleg verklaarde dat, gelet op de onevenredig grote schade die in de tenuitvoerleggingsprocedure zou kunnen worden veroorzaakt, een verzoek betreffende een bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel aan een rechter in de lidstaat waar die executoriale titel was afgegeven, voldoende grond vormde om de tenuitvoerleggingsprocedure op te schorten. Omdat volgens de rechter in tweede aanleg uit het procesdossier geenszins was gebleken dat de borgsom die was genoemd in de beslissing van het Landgericht Frankfurt am Main van 9 april 2020 was betaald, oordeelde deze rechter, anders dan de rechter in eerste aanleg, dat er geen reden was om aan te nemen dat de rechter in de lidstaat van oorsprong kennis had genomen van de kwestie van de schorsing van tenuitvoerleggingsmaatregelen in de tenuitvoerleggingsprocedure.
- 7 Op 16 december 2020 heeft de belanghebbende, Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH, bij de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken van Litouwen) beroep in cassatie ingesteld.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 8 Arik Air Limited betoogt dat het feit dat de schuldenaar rechtsmiddelen heeft ingesteld tegen de als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing of heeft verzocht om rectificatie of intrekking van de Europese executoriale titel, voor een bevoegde gerechtsdeurwaarder of een bevoegd gerecht in de lidstaat van tenuitvoerlegging volstaat om de maatregelen als bedoeld in artikel 23 van verordening nr. 805/2004 te kunnen toepassen. Voorts moet het standpunt worden ingenomen dat indien een schuldenaar een rechtsmiddel instelt tegen een beslissing in de lidstaat van oorsprong omdat hij niet naar behoren in kennis is gesteld van de gerechtelijke procedure, er sprake is van buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 23, onder c), van verordening nr. 805/2004.

- 9 De belanghebbende, Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH, voert aan dat de door de schuldenaar bij de Duitse rechterlijke instanties aangespannen procedures niet van belang zijn voor de uitvoerbaarheid van de beslissing van het Amtsgericht Hünfeld, die als Europese executorialie titel is gewaarmerkt, en dat de schuldenaar de gerechtelijke procedure slechts aan het rekken is. Bovendien is de uitlegging van het begrip „buitengewone omstandigheden”, zoals genoemd in artikel 23, onder c), van verordening nr. 805/2004, juridisch irrelevant omdat de vraag of daarvan al dan niet sprake is, een feitenkwestie is en geen vraag over de uitlegging van het recht.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 10 De verwijzende rechter heeft allereerst gewezen op de overwegingen 8, 9 en 20 van verordening nr. 805/2004 en op het in artikel 1 genoemde doel van de verordening, te weten om door de vastlegging van minimumnormen een Europese executorialie titel voor niet-betwiste schuldvorderingen in het leven te roepen ten behoeve van het vrije verkeer van beslissingen, gerechtelijke schikkingen en authentieke akten in alle lidstaten zonder dat in de lidstaat van tenuitvoerlegging een intermediaire procedure hoeft te worden ingeleid voorafgaand aan de erkenning en tenuitvoerlegging.
- 11 In vergelijking met verordening nr. 44/2001, die dat doel nastreefde door de invoering van een exequaturprocedure, is in verordening nr. 805/2004 een alternatieve methode voor de tenuitvoerlegging van een in een andere lidstaat gegeven beslissing neergelegd op grond waarvan beslissingen in zaken betreffende niet-betwiste schuldvorderingen als Europese executorialie titel kunnen worden gewaarmerkt. Er is derhalve sprake van een bevoegdheidsverdeling tussen de rechterlijke instanties van de lidstaat van oorsprong en die van de lidstaat van tenuitvoerlegging. Het gerecht in de lidstaat van oorsprong dient zich er zelf van te vergewissen dat is voldaan aan bepaalde voorwaarden in de verordening, met inbegrip van procedurele minimumnormen die tot doel hebben om onder andere de in artikel 47 van het Handvest gewaarborgde rechten te eerbiedigen, terwijl de bevoegdheid om de in artikel 23 van verordening nr. 805/2004 genoemde gronden toe te passen toekomt aan de instanties in de lidstaat van tenuitvoerlegging.
- 12 Blijkens de rechtspraak van het Hof lijkt de procedure tot waarmerking van een gerechtelijke beslissing als Europese executorialie titel uit functioneel oogpunt ook geen van de vroegere gerechtelijke procedure gescheiden procedure te zijn, doch vormt zij het sluitstuk van die gerechtelijke procedure dat noodzakelijk is om de doeltreffendheid ervan ten volle te verzekeren doordat de schuldeiser aldus in staat wordt gesteld zijn schuldvordering in te vorderen (arrest van het Hof van 16 juni 2016, Pebros Servizi, C-511/14, punt 29). Derhalve houdt de procedure voor de tenuitvoerlegging van de Europese executorialie titel rechtstreeks verband met het recht op effectieve rechterlijke bescherming.

- 13 De verwijzende rechter wenst te vernemen wat de verhouding is tussen de gerechtelijke procedure die plaatsvindt in de lidstaat van oorsprong waar de Europese executoriale titel is afgegeven en die betrekking heeft op de beslissing op basis waarvan de Europese executoriale titel is afgegeven, en de tenuitvoerleggingsprocedure in de lidstaat waar tenuitvoerleggingsmaatregelen op grond van de Europese executoriale titel worden genomen. De verwijzende rechter merkt op dat daarover geen rechtspraak van het Hof bestaat.
- 14 De verwijzende rechter stelt dat een uitlegging van artikel 23 van verordening nr. 805/2004 in de rechtspraak van het Hof ontbreekt. Voor de onderhavige zaak is de toepassing van de maatregelen van artikel 23 van verordening nr. 805/2004 van belang ingeval een rechtsmiddel wordt ingesteld tegen een beslissing in de lidstaat van oorsprong.
- 15 Het in artikel 23 van verordening nr. 805/2004 gebruikte werkwoord „kan” wijst erop dat die bepaling impliceert dat het bevoegde gerecht of de bevoegde instantie (gerechtsdeurwaarder) over een zekere beoordelingsbevoegdheid beschikt en niet verplicht is om de betreffende maatregel wel of niet toe te passen. Het is derhalve van belang de omvang van die beoordelingsbevoegdheid alsmede de criteria op grond waarvan het gerecht of de gerechtsdeurwaarder moet besluiten over de toepassing van die maatregelen vast te stellen, gelet op de doelstellingen van verordening nr. 805/2004 en op de eerbiediging van het recht op een eerlijk proces.
- 16 Uit het procesdossier blijkt dat er bij de rechterlijke instanties van de lidstaat van oorsprong in een aantal procedures een rechtsmiddel tegen een als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing is ingesteld en dat partijen het oneens zijn over de inhoud, de doelmatigheid en de verwachte uitkomst van de gerechtelijke procedure in de lidstaat van oorsprong. De verwijzende rechter merkt op dat de noodzaak van onderzoek van de wetgeving van een andere lidstaat op het gebied van rechtsmiddelen tegen beslissingen, gelet op de verschillen tussen de rechtsstelsels en de taalkundige verschillen, bijzonder arbeidsintensief kan zijn en wellicht niet altijd verenigbaar is met de doelstelling van een snelle tenuitvoerlegging van een beslissing van een andere lidstaat. Bijgevolg is het belangrijk om na te gaan hoe die waarden op elkaar moeten worden afgestemd en wat de omvang is van de beoordeling die de bevoegde instanties van de lidstaat van tenuitvoerlegging moeten verrichten.
- 17 Uit de bewoordingen van verordening nr. 805/2004 blijkt duidelijk dat het voor de beperking van de tenuitvoerleggingsprocedure tot bewarende maatregelen en voor het stellen van voorwaarden aan de tenuitvoerlegging noodzakelijk is dat tegen een beslissing een rechtsmiddel is ingesteld en/of dat is verzocht om rectificatie of intrekking van de Europese executoriale titel, terwijl voor de opschorting van de tenuitvoerleggingsprocedure daarenboven is vereist dat sprake is van „buitengewone omstandigheden”.

- 18 Enerzijds impliceert het gebruik van de woorden „rechtsmiddelen heeft ingesteld” en „met inbegrip van” in artikel 23 van verordening nr. 805/2004 dat die bepaling ziet op alle mogelijke rechtsmiddelen in de lidstaat van oorsprong; op basis van de door partijen bij deze zaak overgelegde stukken lijkt daarom aan deze voorwaarde te zijn voldaan. Anderzijds lijkt het erop, gelet op de bewoordingen van artikel 23 van verordening nr. 805/2004, dat het enkele feit dat in de lidstaat van oorsprong tegen een als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing eenvoudigweg beroep is ingesteld, onvoldoende is om de tenuitvoerleggingsprocedure op te schorten, terwijl de term „buitengewone omstandigheden” impliceert dat er sprake moet zijn van bepaalde omstandigheden die niet kenmerkend zijn voor gebruikelijke situaties. Derhalve is niet volledig duidelijk wat de betekenis is van de term „buitengewone omstandigheden” ingeval een rechtsmiddel wordt ingesteld tegen een beslissing in de lidstaat van oorsprong. In deze zaak acht de verwijzende rechter het van belang dat deze in artikel 23, onder c), van de verordening gebruikte term in de lidstaten uniform wordt uitgelegd.
- 19 In de eerste plaats zou het voor de verwijzende rechter nuttig zijn om duidelijkheid te krijgen over de beoordeling van de term „buitengewone omstandigheden”, met inbegrip van het voorwerp van de beoordeling, dat wil zeggen of dat voorwerp wordt bepaald door de mogelijk verwachte uitkomst van de procedure in de lidstaat van oorsprong, de mogelijke voordelen en nadelen van de maatregel waarvoor om toepassing wordt verzocht, en andere relevante omstandigheden. In de tweede plaats is het, gelet op de doelstellingen van verordening nr. 805/2004 en de noodzaak om de rechten en rechtmatige belangen van de partij die om tenuitvoerlegging verzoekt en van de schuldenaar met elkaar te verenigen, ook van belang om te beoordelen wat de omvang moet zijn van de toetsing van het rechtsmiddel door het gerecht in de lidstaat van tenuitvoerlegging teneinde te bepalen of sprake is van „buitengewone omstandigheden” en na te gaan hoe de bewijslast moet worden verdeeld.
- 20 Ten aanzien van zijn besluit over de toepassing van de maatregelen als bedoeld in artikel 23 van verordening nr. 805/2004 stelt de verwijzende rechter ook de vraag of in een bepaald geval slechts één van die maatregelen of verschillende maatregelen tezamen kunnen worden toegepast. Volgens het recht van de Republiek Litouwen is tegelijkertijd beslaglegging op goederen en opschorting van de tenuitvoerleggingsprocedure mogelijk. Wanneer de bewoordingen van artikel 23 van verordening nr. 805/2004 worden geanalyseerd en vergeleken met de bewoordingen van artikel 44 van verordening nr. 1215/2012 moet worden opgemerkt dat alle drie de maatregelen in verordening nr. 805/2004 worden gescheiden door het voegwoord „of”, maar dat in artikel 44, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 alleen de punten b) en c) door het voegwoord „of” worden gescheiden.
- 21 Het lijkt erop dat de wetgever in verordening nr. 805/2004 heeft willen bepalen dat telkens slechts één maatregel kan worden toegepast. Indien een gerechtsdeurwaarder is overgegaan tot beslag op goederen (of tot een „bewarende maatregel” in de zin van de verordening), kan derhalve niet tegelijkertijd een

andere maatregel worden toegepast. Uit de bewoordingen „op verzoek van de schuldenaar” blijkt dat maatregelen niet op initiatief van een gerecht of een gerechtsdeurwaarder kunnen worden genomen. Gelet op de verschillen tussen het Unierecht en het nationale recht heeft de verwijzende rechter behoefte aan duidelijkheid omtrent de verhouding tussen de diverse maatregelen als bedoeld in artikel 23 van de verordening.

- 22 Tot slot moet worden opgemerkt dat in verordening nr. 805/2004, anders dan in verordening nr. 1215/2012 en met name artikel 44, lid 2, ervan, de kwestie van schorsing van de tenuitvoerleggingsprocedure indien de uitvoerbaarheid van een beslissing in de lidstaat van herkomst is geschorst, niet expliciet wordt geregeld. In verordening nr. 805/2004 is niet bepaald of de tenuitvoerlegging van een beslissing waarvan de uitvoerbaarheid in de lidstaat van oorsprong is opgeschort, in een andere lidstaat automatisch moet worden opgeschort, dan wel of in dat verband een beslissing van de bevoegde instantie van de lidstaat van tenuitvoerlegging is vereist. Met andere woorden, het is niet duidelijk of de regeling van artikel 36, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 geldt voor een beslissing over de schorsing van de uitvoerbaarheid.
- 23 Een beslissing over de schorsing van de uitvoerbaarheid is van invloed op de rechten en verplichtingen van partijen. Zou de algemene regel van artikel 36, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 worden toegepast, dan zouden dergelijke beslissingen in beginsel zonder vorm van proces kunnen circuleren. Het besluit van de wetgever om dergelijke beslissingen in een afzonderlijke regel af te bakenen wijst er echter op dat de schorsing in de lidstaat van tenuitvoerlegging door actief optreden van de bevoegde instanties van die lidstaat tot stand moet worden gebracht. Derhalve wordt aan het Hof de vraag gesteld of die juridische logica van belang is voor de toepassing van artikel 23 van verordening nr. 805/2004 dan wel of een mechanisme vergelijkbaar met dat van artikel 44, lid 2, van verordening nr. 1215/2012 moet worden toegepast.